

გარბენას, უნგარიშოდ წამოდგება და თხოულობს გარედ გასვლას: ხან წყალი წყურია, ხან რა მოუნდა. ასე გასინჯეთ, ძალად სისხლსაც გამოიღწენს ცხვირიდან, რომ ცოტა ხნით თავი გაინთავისუფლოს ამ დამაღრმობელ ჰაერისაგან. მასწავლებელი იძულებულია ყვირილით და მუქარით ჩამოაგდოს წესიერება. ამოა მასწავლებლის ყვირილი და მუქარი, თუ გინდ წკებელიცა: ორი წამის შემდგომ ისევე მოუსვენრობა და ყიყინი ატყდება...

მანამ დედა-ენაზედ სწავლა არ დაარსდება ჩვენ სკოლებში, (განსაკუთრებით სახალხო სკოლებში და საშუალო სასწავლებლის დაბალ კლასებში) ჩვენ ვერ მოვესწრებით არა თუ ნამდვილ სკოლის ნაყოფს, არამედ ხეივან სკოლის დისციპლინასაც. ან რა ნაირად გნებავთ ბავშვების გონება და ყურადღება გაიტაცო და წესიერება დაამყარო, თუ მასწავლებელს არ შეუძლია სრულად გააგებინოს თავისი საუბარი და ლაპარაკი მოსწავლე ყმაწვილებისა და მოსწავლეთ არა-რა ესმით თავიანთ მოძღვრისა.

ღიად, დედა-ენა არის საფუძველი წარმატებისა და დამაფუძნებელიც წესიერებისა.

ა. ზ. ზ. ზ. ზ.

2 მარტისთვის.

ქ. ქუთაისი.

დღიური

დ. მ. ჩამჩირვამ (სახუმის მაზრის) მოგვივიდა აქაურ მღვდელზედ ჩაჩივარი: საქმე იმაშია, რომ ეს მღვდელი რუსია და რა თქმა უნდა, მღვდელსა და მრევლს ერთმანერთის არა გაგებდათ-რა. ხალხი სრულდებით აღარ დაიარება ეკლესიაში და ან რისთვის წაიღებო, გვწერს ჩვენი კორრესპონდენტი, როდესაც არა გვესმის-რაო. რაც ეს მღვდელი დაინიშნა ჩვენში სახარების სიტყვა არ გაგვიგონია და ზიარებით ხომ, თითქმის არაინა ზიარებულაო. შეველა ამასთან ეს სულიერი მამა თურმე, როგორც სხვებაც,

რაც იმან მე დღე დამყენა; ჯერ ხომ სული და ხორცი აღარ შემარჩინა, მემრე შევიდა ჩემ ჯობზედ სამი-ოთხი კვერცხი შეიწვა, ერთი ტაქანი ჭაჭის არაყი ეყურთა ბოთლაში, ისიც სალდასტივით გადაყლუქა... მისაოხრო გულჭიდილისთინ მაქვს ხოლმე ერთი ნამი არაყი, გადაყლუქა, რაც რამ იყო, მიიტყუნა-მოიტყუნა და მოიკცა და დაჯდა.

ელისაბედ. მარტო ეგ იყო? რა უბანი გვაქვს, ღმერთმა გააწყობ. ასე გამოიტანეს ამბავი, რომ ნიჩბის კოჭატა მითიას ზედ თავზედ დამტვრია რძალმაო.

თითიას. (დაყოყმდება). არა, შეილო... ში, ღმერთმა ნუ მოასწროს იმ დღეს! ან არ გაურტყამს, მაგრამ... ხელში ეჭირა, მე სახლსა ვეგედი, გაჩარდა ხელიდგან და თავში დამეცა. სხვა არაფერი არა ყოფილა-რა, მხო-

მეტის-მეტი ვერცხლის მოყვარე არისო. ჯვარის წერისათვის ოც-და-ათი მანეთიდან იწყებს ვაჭრობასაო და, დიდი ხვეწნის შედეგ, იქნება ორ თუმნამდის ჩამოვიდესო. იშვიათად მოხდება ხოლმე, რომ მიცვალებულს საფლავამდის მიაცილოსო. მოიტანს ერთ მუქა მიწას აქვე სახლში დაყრის, რაღაცას წაიბუტბუტებს და მემრე დგვიყვირებს, **хорошите!** ჩვენც რა გზა გვაქვს მიგვეყვს ჩვენი მიცვალებული და უმღვდლოდ ვასაფლავებთო. თუ რამე მოგახსენეთ ამ მ., მაშინვე ამას გვეტყვიან რომ თქვენ ქართულ „ღრუბაში“ ჩამწერეთ ჩვენი მღვდელი არ ვარგაო, მაგრამ მე „მოლოსმა“ გამამართლოაო. წადით, სადაც გინდათ ეხლა, იქ მიჩივლეთო.

ჩვენ ძალიან გვიყვირს, რომ ამას, ვისიც რიგია, ყურს არ უგდებენ და ხალხისაგან, ერთი რუსის მღვდლის გამო, ეკლესიის დაეწყებას ისე გულგრილად უყურებენ.

დ. შვირილიძემ გვწერენ, რომ 11 ივლისს აქაურ სასამართლოს სალაშო გაუმართავთ მეორედ ქართული წარმოდგენა. შთამაშნით ბ. აღ. თუ-თავეის კომედია — „სოლი ვიტრო თუ ფული“. საზოგადოდ წარმოდგენა ჩინებულად წაიდაო, მაგრამ უკედ წაიღოდაო, რომ ყველას თავ-თავისი სათვერები (როლები) რიგინად სკოლდაო. შემეტესი ნაწილი მოთამაშეთა ეს მეორედ არიან სცენაზე და თავიანთის თამაშით დიან ღირსეულად დაიმსახურეს მაყურებელთა ყურადღებაო.

პიესის შემდეგ გაუმართავთ დიეგო-ტისმენტი: ლეკური, ქართული სიმღერები, ლექსების კითხვა და სხვა ამ გვარები.

საზოგადოება კარგა ბლომად დასწრებია და მგონიაო, გვწერს კორრესპონდენტი, შემოსავალი 105-მდის იყოო. არ იქნება ურიგო, რომ ამ ნაირი წარმოდგენები კვლავაც გაიმართოს ჩვენი ნორმალური სასწავლებლის სასარგებლოდო.

იგივე კორრესპონდენტი გვაცნობებს, რომ წმ. იოანე ნათლის-მცემ-

ლოდ ერთი კიქა სიხლი ამომივიდა.

ელისაბედ. (მითამ სწყინს). აი, მენი დავცა მაგათ მეჭორე თავებსა.

თითიას. არა, თინთი კა ჩემი რძალიც. ისეთი ძუძუ-დამწერის შეილოა, მლისაბედ, რომ ერთ დღეა რომ სულ მუცელში ჩაიყაროს, რაცა აქე, არ იტყვის, ქა, ხვალ რაღა გვჭაოთო.

ელისაბედ. (თავს უქონავს). ჯანი გავარდეს მაგის შემქნელ-მშობელსა, შენც, ჩემო მითია, პირი სამაროკენ მიგაქვს, როცა გქონდე, შენც სჭამე და შენ სტუმარსაც აჭამე, ამის მეტი რა წაგვეყება?

თითიას. ახლა ეგ ხომ მეც ვიცე, მაგრამ მეორე დღეს რომ ლუქმა არა მქონდეს, სულს და ხორცს საიდან მოგვიტონა?

ელისაბედ. მკ, შე უბედურო, უბედურათაც მიდინარ.

ლის ეკლესიის მღვდელი დაეკარგეთო, არ ვიცით სად იმყოფებაო. ხალხი სჩივისო: არც წირვა-ლოცვა და არც პარაკლისები ჩვენთვის არ არისო.

ამ გვალვების გამო გინდოდა პარაკლისი გარდაგვეხდა და მღვდელი კი არსად არისო. როგორც ისმის ეს სულიერი მამა ქეიფს და დროს გატარებას გადაყოლიაო. ხან ბ-ძის ნათელიობაში და ხან პ. ჩ-ძის ბაღში ატარებს დროსო. ხალხი საყოველთაოდ აცხადებს ვინც მღვდელს მოგვინახავს ორას მანეთს საპოვნელს მიიღებსო...

ჯილდო კარგია, მაგრამ ერთხელევე ქეიფებში და სხვის ქელვებში გართობილ მღვდელსაც კარგი პოვნა უნდა...

მრთ კოჭლ მათხოვარს, რომელიც მთელს ტფილისს ქუჩებზე მაწანწალობდა ორის ჯოხით, გუშინწინ 1 აგვისტოს ქუჩაში მოუკლავს ერთი კაცი, რომლისთვისაც დანა დაუტია მუცელში და გამოუფაშვამს. მიხვებები ბევრი მოჰყავთ, და ჯერ არ ვიცით რომელ ერთს დავბარაოთ. მკვლელი გლახა უკვე დატუსაღებულია.

ტფილისის მახლობლივ სოფელს წყნეთში, სადაც ძველის-ძველადანვე საქართველოს თავადის შვილები ბებუთაშველები სცხოვრებენ და რამდენიმე ქართველი სომხები, აუჯიათ ამ მოკლეს ხანში ერთი ეკლესია და უკურთხებიათ კიდეც.

სომხ. „მეღუში“ ისწერენ, რომ ერთი ქართველი კაცის შენახაზედ მუშაობის დროს ამ დღებში ერთი სომხის მუშა გადმოვარდა, რომელიც იმავე წუთში საველ-მყოფოში წაიყვანეს, მაგრამ, როგორც გვითხრეს, ძნელად მორჩებაო.

ამ ქვამდ ტფილისში იბეჭდება ერთი სასულიერო წიგნი სახელ-წოდებით „მანანა“, რომელსაც ტფილისის სასულიერო კანტორა, თუ ბერები ბეჭდავენო. როგორც ვიცით ჩვენ, ეს

თითიას. ღიახაც უბედური არ ვიყავ და არც ვიქნებოდი, რომ ევ ძალის ლეკვი სახლში არ შემომმეტრია; ყველა ჩემ ხელთ არ იყო? მე შენ გითხრა, მწილი მეტყობა რასმეს, მთელი ოჯახი რომ გარეთ გამეტანა და სხვისთვის მიმეცა.

ელისაბედ. არას გეტყობა, რომ შენი თავის უბედური იყავი, შენი დღენი თავისთვის რომ ვერას იმეტებ, სხვას რას მისცენ? შენი სიცოცხლე აგრე წუწუნით გაიტარებია, ნეტა რისთვის, შე ჭკუის გლახავ? მითონ შენ იძახი, დანახვა არა აქეთო, პირიქით მლანძღამენო. რა თავს იკლავ, თავში ქვა იხლონ. შენც შეკრიბე შენი მგზობლები და სულ ქეიფი სწიე; მაგრამ შენ რომ შენი თავის უბედური ხარ. რძალიც არ არის ზოგში გასამტყუნარი, უფრო შენ გამტყუ-

წიგნი დაწერილია მეთვრამეტე საუკუნის დასაწყისს და უკანა იქნება რომ მისი დაწერის ქვეყნად ტფილისის სახელიც გამოცხადებულ იქნა წიგნზე.

მრთ ჩამოხრჩობილთაგანს ლეკვს დარჩენი: მეუღლე ორი შვილი და ერთი-ქალი.

შვირილი ჩედაბტორისა.

ბატონო მეგავთევე! აჯაუ ეს ნი საქმე გავთაჩი რომ დაწერილი გვეშველება რამე ჩვენ, ბატონო, ფელ არღელეები ვართ (ახალ-სიუზბი) და წყალი გლმა ვერანა მშენეთია. იმ ალაგებში ჩვენ ეხლა და ვთესამთ მამაპაიდგანვე, რაღა არღლი ცოტა ალაგია. ახლა, ბატონო, ამ სამ წელიწადს რაც უბედრობას ვეყრებით, შენი მტერი, ალაგებს გვედება, ბატონო, ბეგი ძაბლიანისა შეხულა-ბეგი. თუ და კუჭმა რომ წაიკითხო, სულ ჩვენია და არ ვიცით ბეგი რით გატრონება. ჩვენი დედა დღესაც ოკრუნი სუდნია, არ გათაებულა.

ახლა, ბატონო, გთხოვთ რომ გაგოროგორ კადრულობს ამნაირ საქმეებს?! ძალია რა უნდა იყოს?! შარშან ბატონო, მოტყვილებით იჭირავა სალდათები და თავის სოფლის კაცთა ამოიყვანა, მიუსია და რაც ქერი და პური იყო სულ გათიბეს შემოკლული.

იმ წელიწადს კინამლა ცოლშვილს მიმშლით ამოგვიწყდა, მეორე სოფლები არ შეგვეწეოდნენ.

წიგნულ, ბატონო გათიბით და ღმერთმა ჰაფეჯა ჭირახული მოგეცა. ახლა იმ დღეს ურუშარად ღამე სამი ჭიღანი (ზეინი) დაგვიწვს, ვერაფერი გადავარჩინეთ. ნახანის გამოუცხადეთ, მაგრამ რა იქნება; კი ვიცით შენი ჭირიმე ვინც არიან, მაგრამ რო ვთქვათ, მოწმებს მოგვთხოვენ და ვინ მოუყვანოთ. წუხელისაც ორი დაწვეს და რამდენიმეს მოვასწოროთ არ მოკიდებოდა. ახლა არ ვიცით რა შევ წყალში ჩაეარდეთ: საქ-

მებენ: წუკიაო, წუკი! ბანა მე ვაბობ ამას, ყველანი ასე ამბობენ.

თითიას. (ბაჯავრებული) იმდენი მითიას ჭირი ეცეთ და მითიას თვალთ ნახული კაცისაც შიგ გულში, რამდენიც....

ელისაბედ. (ბაწყვეტინებს გაკანსებული.) მნა გაგინბა შენ! მითიას ჭირიც შენ გეცეს, იმის თვალთ ნახული კაცისაც და ჩემიც. შე უბედურო, ენა წანწყლიანი იყავ შენი დღენი და ღმერთმაც სამაგიერო მოგიწუწუნათქვამია: კერა მოითხოვსო.

თითიას. მგრე შენა და დღეთს ცხელი შენს თავს და შენს გასაგის, რომ არას გაყრი მუცელში, იმითა? შენც კარგადა გაქვს ბეგრი რამ! იმოდენა კალოს მსხლს ისე მოღვეთ, რომ ძალდად არავის ასწენებთ ხოლმე (ლაპარაკს გააჯავრებს) რატომ არავის აყრი მუცელში, პირი სამარისკენ

მის დღეებია, იმას უყარაულოთ თუ საქმის ყური უვდოთ, და, რა გვემელება, არ ვიცით. მართი ღმერთია ჩვენი პატრონი!

აბლელი ზენია.

მკათათვის 29-ს.

ჩვენი სასულიერო სასწავლებლები
(დასასრული *)

მასწავლებლობა ხსენებულს სასწავლებლის ოთახებისა ისეთია, რომ კაცს არ შეუძლიან ზამთარში სიცხის ხშირს მასპინძლობას გაუძლოს, ან მამა-პაპურს ბუხრებში ცეცხლის ანთებით სიბოძამ ფეხი მოიკიდოს, რომლითაც ორ გვარი ზარალი ეძლევა ეკლესიებსაცა და სამღვდლოებსაცა: ერთი ის რომ აქ მოსწავლეთა და მასწავლებელთა სიცხევე ჰყინათ და სძრავთ ზამთარში, და მეორეთ—ამოდენის შემის ყიდვას ვერ ასდიან და სარგებლობაც ვერა მოაქვს რა. მართის სიტყვით რაღაც უტანურს ძლა-მაჰმადის ხნის ახოხილს პართაგენის ნაგრევებზედ ბურჯების სურათს წარმოადგენს ეს ხსენებული ო. ს. სასწავლებელი. თითქმის შეიღლი წყლიწადია მას შემდეგ რაც ამ სასწავლებლის ზედამხედველი ბ. მ—ლი ძრეულ ცდილობს, რომ სამღვდლოებამ იკისროს ამ სასწავლებლის წესიერის შენობის აშენება, და მით დაიხსნან თავიანთი შეღები, მათი მასწავლებლებით ამ წესტიან, ბნელის და ცივის სახლების სამწუხარო ზედმოქმედებისაგან. ამ კითხვის აღსრულებაში მოსაყვანად ხსენებულმა ზედამხედველმა მ—ლმა მრავალჯერ დაანიშნინა ექსარხოსსა სამღვდლოთ კრებები, მაგრამ სამღვდლოება ყოველს კრებაზედ გულ-გრილობას უტანდებდა, ზურგს უჩვენებდა და თანაგრძნობის ნაცვლად იძულებას უტანდებდა ბ. მ—ს.

მევე სამღვდლოება (თელაგის ს. სასწავლებლის ოლქის სამღვდლოებას შეადგენენ: თელაგისა, სიღნაღისა, თიანეთისა, ზაქათლისა და ნაწი-

*) ის. „დროშა“, № 160.

მიგაქვს! მეხი კი დაგაყარე! დამარიგა კიდევ და!

ელისაბედ. (ბაკაბასებული) შე, მეც დაგაყარე და მედგარიც, მაინც ორივე გაყარა; შე ქოფაკო, შენა! არ გიცნობ, რა შეილიცა ბრძანდები? შენ რძალი კი არა რკინაც ვერ გაგაძლებს, რკინა! შენთან ისკაროტე-ლიც მართალია! ზედ ანწუხებდ უნდა ჩამოგაგონ, შე კულიანო! საცა კი შესულა თქვენას ჯიშის და ჯალაგის ხალხი, იმ ოჯახში მუდამ ოლონ-ტრიალი ყოფილა; ვერც რძალთან რიგდებიან და ვერც შეილთან.

თითია. ისე ღმერთმა შენ გიღვე-გრძელოს შეილები, რამდენი თითიას გვაჩი აგრე მოუსვენარი იყოს. აბა, რომელი გინახავს, ბრძანე? შენ ვის ელაპარაკება, შე თათრის მოდგმისავე შენ არ იყავი, უფრო სიძე იყო, რა-

ლი ტფილისის მახრებისა) ძრეულ გვიან და ზოგი საბლალოჩინოს სა-მღვდლოება სრულებითაც არ ადგენენ იმ თავიანთ ჯ ბიდგან შეწირულს, სასარგებლოდ მოსამზადებელის კლასების მასწავლებლებისა და მოსწავლეთ საქირა წიგნების შესაძენად რომელიც თითონვე გადასწყვიტეს სამღვდლოთა კრებაზედ.

ზულ-გრილობამ თელაგის ს. სასწავლებლის ოლქის სამღვდლოები-სამ მაღლია იქამდისინ, რომ თითქმის ნახევარმა ხსენებულის ოლქის სამღვდლოებისამ, თავიანთ უკანასკნელს ორს კრებებზედ, სრულებით განცალკევება გამოაცხადეს ო. სასწავლებლი-დამ, და მისწეროდნენ ტფილისის ს. სასწავლებელსა; რომ ეს მართალია ამაზედ გვარწმუნებს სიღნაღის მახრის სამღვდლოების რამდენჯერვე ფარ-მალური თხოვნა ამ საგანზედ ექსარ-ხოსთან, რომელზედაც უარი გამოცხადა. დასამტკიცებლად ამისა მოიყვან შემდეგ არა სასიამოვნო მოვლენას, როგორც არის ის ახალი განკარგუ-ლება საქართველოს ექსარხოსისა, გა-მოწვეული ხსენებულის სასწავლებ-ლის სამართველოს თხოვნით, რომ-ლითაც მიეწერა თელაგის, სიღნაღის, თიანეთ-ს მახრის ხაზინებს, რომ და-უჭიროს ყაველს წელს ის შესატანი სამღვდლოთაგან ფული, სასარგებ-ლოდ მოსამზადე ელის კლასების მას-წავლებლების, შესაძენად მოსწავ-ლეთ საქირა წიგნებისა, და ამ უკან-ასკნელ სამღვდლოთ კრებაზედ გა-დაწყვეტილი ოთხასი თუმანისა შენო-ბის მოსამატებლად.

ნუ თუ მხოლო თელაგის ს. სასწავ-ლებლის ოლქის სამღვდლოება არის უსწავლელი და ყველა საქართველოს კუთხის სამღვდლოებისაგან უკან ჩა-მორჩომილი ამ საუკუნეში, და არ ეყურება ის მრავალ-მნიშვნელოვანი სარგებლობის მოტანა, რომელიც მო-სდევს კარგს, ყოველის მხრით და ყო-ველის ფრით შემკულს სასწავლებელ-სა?

ნუ თუ მხოლოდ თელაგის, საღ-ნაღის და თიანეთის სამღვდლოება

ტომ ჩემი ქალი ჯვარობას არ წაიყვა-ნა და ახალი კაბა არ შეუყვარა, ოთხი სოფელი მარტო გამოიარე, გა-მოექვეცი და შეარცხვინე საწყლი ბი-ჭი! სხვა რაღა გითხრა... მე ხომ ეგე-ები მაინც არ მიქნია! მე იმის ავი ვარ, რომ ოჯახი ვარცთ არ გამოქვს და შენისთანა ოინბაზებს მუცელში არ ვაყრი.

ელისაბედ. იმდენი ცეცხლი ჩაგიგ-დე მაგ მუცელში და გველ-ბაყაყი მაგ ქოფაკ სულში, რამდენი მლისაბედს მაგის სიხარბე არა ჰქონდეს. შე ღვარძ-ლიანო, მოწაპლული ენა რომ გაქვს, ახია შენზედ, რასაც შენი რძალი გიშვრება, მამა ვაცხონე იმისი. ჰეი, აგათრევენა თეძო, თუ არა? მოგლო-მა კანჭში?

თითია. იმდენი შენ იცოცხლე და

არის საქართველოში ისეთი ღარიბ-ლატაკი, რომ არ შეუძლიანთ საშუა-ლება, შემწეობა აღმოუჩინოთ მათ შეიღებისათვის დანიშნულს ასწავ-ლებლებსა? ჩვენ დროში შევიწროე-ბულ გლახებამაც იგრძნეს სკოლების სარგებლობის მოტანა მათის შეღე-ბისათვის, რომლისთვისაც არ ზოგენ, შეძლებისა-და-გვარად, შემწეობის მი-ცემას და ხელის მომართვას, და მაშ-პახეთის სამღვდლოებას რა დანართა რომ აღარ ეყურება და ვეღარ გრძნობს სკოლების კეთილ-მნიშვნე-ლობასა, უარს ჰყოფს ამ დროში შეი-ლების აღზრდასა. არა, არაინ დაი-ჯერებს ძახეთის სამღვდლოების ამ დროში ესრეთს მდგომიარებაში მყო-ფობასა: ესრეთის აზრის შედგენა ვის-განმე ცილის-წამება იქნება შეურაცხ-ყოფა იქნება მათი. ძახეთის სამღვდე-ლოება დანარჩენს საქართველოს სა-მღვდლოებასთან შედარებით:—გან-თლებით, პატიონებით, თავის ვალის ცოდნით შეძლებით თუ წინ არ სდგას მაინც-და-მინც არ ჩამორჩებიან დანარჩენ საქართველოს სამღვდლოე-ბასა. სწავლა-განათლების სურვილი მათის შეიღებისა—მათის მამავალი იმედებისა ისე უბრწყინათ თავში და უღვივით გულში, რომ არაფერს დაზოგვენ ამ საქირა იარაღის შესა-ძენად. ამას დაამტკიცებს მთელი ძა-ხეთის სამღვდლოება თავის დრო-ზედ, უკეთუ საქართველოს ექსარ-ხოსი და მხლობელი უმაღლესი მთავ-რობა მიაქციეს ჯეროვანს და მკაცრს ყურადღებასა.

რომ თელაგის ს. სასწავლებლის ახლანდელი ცუდის და საგოდებელის მდგომიარების მიზეზნი არ არიან ძა-ხეთის მღვდლები, არამედ ამ სასწავ-ლებლის ახლანდელი ზედამხედველი მ—ლი, მისი თანაშემწე და დანარ-ჩენი მათნი მასწავლებელნი (გარდა ორისა) ამაზედ დაგვარწმუნებენ შემ-დეგი ნამდვილი ფაქტები, ამოდებუ-ლი მათის ჰედლოლიურის ასპარზედ მოქმედებიდამა.

1) ახლანდელმა თელაგის ს. სას-წავლებლის ზედამხედველმა თვისის

ჩემმა რძალმა, რამდენი თითიას ვერ-ვინ მოსდოს!... ბი გაგიწყდათ სახელი! ძიდევ თქვენისთანა ლირფები აქეზე-ბენ და აყრიან თვალში ნაცარს.

ელისაბედ. იმდენი განხარე სულით, რამდენი მლისაბედს თავის ღღეში არ წაექვებინოს და რახან აგრეა, შერ-ცხვინილი ვიყო, ისე არ შეუკეთო, რომ შენი თავი არ მოვაკლევინო. მგონია ათი თუმანი რომ გაქვს სა-მარხი, იმას კი არ ვეტყვი, რომ წა-გართონ და ხარები იყიდონ.

თითია. (შემკრთალი.) შირი მომ-ქამეთ, რაც გინდა ქენით. ნეტა ვის-თვის რა დამიშავებია.

ელისაბედ. არა, შე თვალ-დამდგა-რო, როგორ არ იცი, რომ შენი

დანიშნის დროდამე (ეს იყო გეო-ნებ 1875 წლიდან) თქვენი ზრევა სამღვდლოებას, რომ თუ შეი-ლების კრგად და წესიერად აღზრ-და გინდათო, დაწესეთ თქვენის ფულით თქვენს სასწავლებელში, სა-დაც თქვენი შეილები სწავლობენო საზოგადო საცხოვრებელი (общест-вие) რომ მე ჩემის მასწავლებლების შემწეობით და ზედამხედველობით წინ წავსწიო მათი მეცადინეობა და სწავ-ლაო. სამღვდლოებამ დიდს სიხა-რულით მიიღეს ეს რჩევა, მოეწონათ და კიდევ დაიქირავეს სახლები ამ კეთილის საქმისათვის თავიანთის სა-კუთარის ჯიბით, დაარსეს საზოგადო-საცხოვრებელი ადგილი, მოისყიდეს ყოველივე საქირა არსებითი ლუკმა და ნივთები, სიჭირონი ყმაწვილების საზოგადო ცხოვრებისთვის; მაგრამ საუბედუროდ ამ დაწესებულობის ბე-დის-და-იღბლის ცუდად წაყვანამა დაუ-კარგა ძახეთის სამღვდლოებასა ყო-ველივე რწმუნება და ნდობა ბ. ზე-დამხედველზედ და მის ავან-ჩავენებ-ზედ. საქმე იმაში მდგომიარებს, რომ ბ. მ—ლმა შეკრიბა ამ მღვდლების ფუ-ლებით დაარსებულ საზოგადო-საც-ხოვრებელში მთლად თვისი ნათესა-ვები, ვითომც როგორც კარგნი ნი-ჭიერნი და მეცადინენი, ხოლო საწ-ყალი და ღარიბი მღვდელ-დიაკვნების შეილები დარჩნენ მშიერ-მწყურვალ-ნი და უსწავლელნი. ამასთანავე სამ-ღვდლოთ ფულებით იწყო სარგებ-ლობა საკუთარის მუცლისათვის ერთ-მა წევრმა, ნაქებმა ზედამხედველისა-გან, და მასთანავე სიძემა მ. ხ—ლმა, რომლის ბორბოტ - მოქმედებანიცა ვრცლიდ არიან აწერილნი 1877 წ. „დროების“ ნომრებში. რადესაც, აღვლევებულ ძახეთის სამღვდლოებამ ამისთანა მიღგომილის და უსვინილისა საქციელით ბ. მ—ლის მხრით და მის სიძის მ. ხ—ლის მეოხებით, მოს-თხოვეს პასუხი მან, ზედამხედველმა, ზოგს მხეცი უწოდა, ზოგს სულელი და ზოგს ის რაც არ გამოითქმის ესე საქვეყნოდ;—ეს განათლებული კაცი არის და ამ დროის ჰედლოლი, სხვა არავეინ გეგონოთ!

მოკრილი ფრჩხილი იმის თავს მირ-ჩენია. (თავს უქიანავს).

თითია. რა ექნა, გენაცვალე, ნუ გერჩინება. მისთვის რა დამიშავებია მე დედ-მამა ოხრიშვილს. მეტადრე შენზედ ვერას ვიტყვი; სხვები, თორემ შენ, განა არ ვიცი ჩემთვის საკეთე გინდა.

ელისაბედ. ჰო და იცოდე. ადვ კარგია, წაეიდეთ. მეც სხვის პირით გელაპ-რაკებოდი.

თითია. წაეიდეთ, გენაცვალე, პატა-რა თხლის არაყიც დავლიოთ ჩვენ-სა. (მიდიან).

ნატ. გაბუნია.

2) ინსპექტორი თელ. სას. სასწავლებლისა ბ. ტ.—ლოგი გახლავთ სურათი მე 18 საუკუნეს რუსეთის პედაგოგებისა, რომლებსაც არც კი გაეგონათ პედალოლია სასწავლო საკმელო, და რომელიც ხელ-მძღვანელობდნენ როგორც, მამაველ ახლათობის წინათ თუ ხასიათით და ცემითა, თვის დედა-ენის და ხალხის ნობის იძულებით ქადაგებოდა სახალხოდ. მა ინსპექტორი გახლავთ თავიდა-თავი მიწეში კანეთის სამღვდლოების შეიღების დაწინაურებისა წარსულს ოცდა ხუთის წლის განმავლობაში, რომელმაც წარსულს წელში შეასრულა ვადა სამსახურისა, და ხელ მეორედ იქმნა ამორჩეული ამ თანამდებობაზედ თვისის სიძის-ზედამხედველისაგან.

3). დანარჩენ თელ. სას. სასწავლებლის მასწავლებლებს ვიტყვი მოკლედ და ცხადდ: მასწავლებელი ი. ზ.—ვი გახლავთ პედალოლიც და მოურავიც თ. ზ. ... სა ერთსა და იმავე დროს, რომელსაც აქვს ვალად დაკისრებული ხშირად იაროს სოფლებში არყის ქვებზედ და თვალი ადევნოს, თუ როგორი და რაოდენი ვედრო არაყი გამოდის ქვებიდან რომელ დღეს, და შემდეგ, შეუღამისა არაყთ შემკული ეს პედალოლი მობაძანდება თელავში და შედის მეორეს დღეს მოუშალებელი გაკვეთილებზედ. ძმა ამისი ძ., თუმცა აქვს სურვილი და მეცადინეობა ასწავლოს მოწაფეებს, მაგრამ თვალი დაუდგა ბედსა, რომ ეს არის ავად-მყოფი და მით ვერ მოჰყავს აღსრულებაში თვისი სურვილი. მასწავლებელს — ზედ არცკიღირს ლაპარაკი: ეს ის პედალოლი გახლავთ, რომელმაც წარსულს წელს რუსეთში, თვის ქვეყანაში, მწერლის ადგილიც ვერ იშოვა; ეს ის პედალოლი გახლავთ, რომელიც რევიზორმა არხიში მისცა შესანახად საუკუნოდ, მაგრამ ზედამხედველს მ. მიანია ჩინებულ მასწავლებლად. მასწავლებელი რუსულის ენისა რ.—მე, ის პედალოლი გახლავთ, რომელიც ეს რვა წელიწადია რაც ასწავლის ყმაწვილებსა და ჯერაც ვერ გამოურკვევია რომელი სახელმძღვანელოა, ან რომელი წესი სწავლებისა იხმაროს.

ბერძნული ენის მასწავლებელს ნ.—ს ისე ესმის ეს ენა, როგორც მე ჩინეთის ენა; ამ ნ.—ს მასწავლებელმა თავის დროზედ—სტკეა მზედ: „მაგ ვერუნდას მე ვიცნობ კარგად, ჩემი შაგირდი იყოფა ს. სემინარიაში, და მივირს, რა მასწავლებელი იქნება ახლო“. დანარჩენს ორს მასწავლებლებზედ ც.—ზედ და ხ.—ზედ ვიტყვი, რომ მხოლოდ ესენი არიან, სხვა მასწავლებლების შედარებით, პატროსანი, თვის საქმის მცოდნენი და ერთგულნი მასწავლებლები, მაგრამ ესენიც იდენებთან ამ მასწავლებელიდამა ზედამხედველის მ.—ლის წყალობითა. თელ. სას. სასწავლებელს ჰყავს ამორჩეული, სამღვდლოების მხრით,

სამართველოს წევრებად ორი მღვდელი, ერთი ამთავანი მ. ლ.—ვი, ისე ცდილობს ამ მასწავლებელის ცუდს მდგომარეობის მოსპობას, ისე ვეურება და გაცნობილია ამ მასწავლებელის წყობილებასთანა, როგორც მე იმავე ჩინეთის ენასთანა, ხოლო მეორე წევრი, მ. ხ.—ლი, რომელმაც უნდა დაიცოს სამღვდლოს შეიღების ინტერესები, რომელმაც უნდა ადევნოს თვალი სამღვდლოთ შემოწარულს ფულსა, რომ ცუდად არ იყოს ნახარები, გახლავთ ის კაცი, რომელიც მიწეზებისა გამო სხვისა-და-სხვისა სამღვდლოებამ თვის კრებაზედ დაითხოვა წევრობის თანამდებობიდან 1878 წ. ამის მოქმედებანიც ვრცლად არის აწერილი იმავე, 1877 წლის „დროების“ ნომრებში.

დასასრულ ვიტყვი: თუ თელ. სას. სასწავლებლის ზედამხედველი, ან ზოგიერთი ჩვენი საზოგადოების რომელიმე წევრი არ დაიჯერებს ამ ჩემს ნათქვამსა, მე მზად ვარ მედიატორით სამართლის წესით განიჩნეს ყოველივე ჩემი ნათქვამი, და თუ რაიმე სიცრუე აღმოჩნდეს სინარულით გდევინდი სასჯელსა; წინააღმდეგ, თუ ყოველივე მართალი აღმოჩნდეს—დაისაჯონ ისინი ვისზედაც ვსწერ და მასთანვე განიღვენოს ახლანდელი ზედამხედველი ხსენებულის მასწავლებლისა თვისის აენ-ჩაენებთა, რომლის შემდეგ ყველანი ცხადად დაინახვენ სასინარული მოვლენასა, იმ შემწეობას და თანაგრძობას თელ. სას. სასწავლებლის საიმედო წესებზედ და გზაზედ დაყენებისათვის და აღდგენისათვის, რომელსაც აღმოუჩენს ხსენებულის მასწავლებლის ოოქის სამღვდლოება. თელაველი.

განცხადება

სამეგრელოს სასულიერო სასწავლებელი
აცხადებს, რომ სელ-ასლანი გამოცდა მოწაფეებისა მოსამზადებელი კლასებისა და მიღებს ახლად მოუვანილის უმაწვილებისა იმავე კლასებში დაიწრობა 4-ს სექტემბერს რადგან 1 2 და 3-ს არის დანიშნული კრება სამღვდლოთა. (3-2)

ნაფიცი ვაჟილი
სერგეი ვასილის მე
ჩაქოსოვი
გადავიდა ბალაჩენის პროსპექტზე ბატელიის სახლებში. (6-1)

ინფლისის მაღაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იქიდება: ზარუსინა 40 კაპ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაპ.—დამ; პანოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100-98)

ახალი ქართული
ქარაბაღინი
ისუილება ტვილისში: შვედრდვის და გრეჭურდვის წიგნების მაღაზიებში; ქუთაისში: მურადდვის და ჭიდაძის წიგნების მაღაზიებში.
ფასი უღიანის ერთი მანეთი.

დაიბეჭდა და ისუილება
ქურეშ
ქარაენის უპილის
მოთხრობა,
მეთოთხმეტე ნაწილი.
მსურველთ შეუძლიანთ მოითხოვონ ზარგუდის ნაწილიდან ვიდრე უკანასკნელ ნაწილამდის მელიქიშვილის სტამბაში, ბატონ ნიკო პობლაძესთან.

ქართულ ძალაზისაგან ნათარგმნი
მოთხრობანი
წაგნი მეორე.
ი უილება ტვილისში: შვედრდვითან, ჩარკვიანთან და ბრიქუროვის წიგნის მაღაზიაში (ბალის პირ-დ-პირ).
ქუთაისში: შილაძის და ნიკოლაძის მაღაზიაში.
გორში: მ. ძერესელიძესთან.

დაიბეჭდა და ისუილება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მაღაზიაში
ამაშლის
საერთო მულობელობაზე
თსზულება
ანტონ შურცელოძისა
გამოცემული
ზაქარ შიქინაძისაგან.
ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

გამოვიდა ცალკე წიგნათ
დ რ ა მ ა
სამშობლო!
იხილება შავარდოვის სააგნოში.
ფასი 60 კაპ. (20-11)

გიულიოზრაფიული განცხადება.
ბუნების ქარი, ანუ ყრმათათერს საკითხავი წიგნი უმცროსს კლასებში სასმარებელი, შედგენილი ი. გოგუბაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე შეცვლილი გამოცემის და ისუილება გრეჭურდვის წიგნის მაღაზიაში, ქუთაისის ხადის ყურთან. ფასი თსუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კერძო პირებს, რომელნიც იყიდის ნაღდს თსუთმედ ერთად თსუთმეტს ეგზემპლარისა, ანუ მომეტეულებს, დაეთობას ეგზემპლარის თოთხმეტე შაურად; ვინც ოც-და-ათს ეგზემპლარს იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შაურად; ყდისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.
ქარბა სამართველოსი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისუილება იმავე მაღაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემპლარს იყიდის, ქარბა მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი ეგზემპლარის მიეცემა—ათს შაურად.

დაიბეჭდა გამოცემული
თფილისის წიგნის მაღაზიაში
იზაზ-არაქნი

ქრილოვისაგან და სიბრძნის-სტრუქტურაგან გალექილი თ. რ. ერისთავის.
იხილება
თფილისის წიგნის მაღაზიაში ახლოდამოსული რუსულს ენაზე წიგნი
Грузинскія крестьянскія грамоты, крѣпостные и судебные акты, грамоты и письма грузинскихъ и персидскихъ царственныхъ особъ. (Материалы для исторіи древной Грузии).
сост. Д. П. Пурцеладзе.
ქუთაისში ისუილება შილაძის მაღაზიაში.
ფასი ერთი მანეთი

ბაქსია
საკვებზე სორაგულებათა, რომელნიც იყიდებან თფილისის მაღაზიაში, სტამბაში და დატარებთ 16 ივლისის 1 ჯგვისტომდის.
ბამოცხენარი პური: ხორბლის ფქვილი
პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
მეორის „ „ — 1 გირ. 3
მესამის „ „ — 1 გირ. —
იმავე ფქვილ. თორწენში ბამოცხენარი პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
მეორის „ „ — 1 გირ. 4
ჭვარის-მამის პური:
პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 6
მეორის „ „ — 1 გირ. 5
მესამის „ „ — 1 გირ. 4
ძროხის ხორცი:
პირველის ხარისხის — 1 გირ. 9
მეორის „ „ — 1 გირ. 7
სუკი — „ „ — 1 გირ. 15
ცხერის ხორცი — 1 გირ. 10
ლორის ხორცი:
პირველი ხარისხის — 1 გირ. —
მეორის „ „ — 1 გირ. —